

Landskap: Skåne Upptecknat av: Sigrit Kluge Jacobson
 Härad: V. Göinge Adress: Vindlövsq. 10a, Uppsal
 Socken: Önnestad Berättat av: Nils och Anna Jonsson
 Uppteckningsår: 1944 Född år 1859 i _____

Fulseder. s. 1-3.
Värning. s. 3.
Linberedning. s. 3-4.
Ull. s. 4.
Hälsningsord och tilltal. s. 4.

L.u.F. 34.

ACC. N:R M. 9401:1.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Till julen skulle man slakta gris. Vidare skulle det
bryggas öl, och geum ate slå på mera vatten till man
dricka. Malt till man av säd (korn) som skulle ges
sedan skulle det toka, malas och stolas. Det lades i
en kittel och skulle stå tre vinters dag. Då slog det över på
träsk. Man lade halan på. Det klara skulle rinna av,
så slog det i en bykgröta och skulle toka. Då skulle
det rinna igen. Skulle skulle också vara med i blund.
Korn tog de i en särskild kittel med mer vatten, och
det blev dricka. Jätten som sattes till gränden från år
till år, så det skulle jinna. Den användes också till brenning.
Ölet och dricka lappades på tunnor. Det kunde sedan
jinnas länge.

Man skulle också baka till jul. Det var grovt bröd
kavring. Det var korn och råg i kavringen, som bakes
i kunda stycken som stad och jätte. Grovt bröd
bakes också. Kokande vatten slog på mjölet. Detta
gjordes på källan, då sattes också jätten till. På morgonen

ACC. N:R M. 9401:2.

2.
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Vid 2-3-tiden skulle man sippa ut älta rögen. Genärliga
i flera omgångar. Älta rögen i behövre man inte göra.
Älta stöt bruk skulle göra till jul.

Av slakten skulle göra kor, korvaten stöd man
och hade med en yxa. Det var mest röklod, man
hade. Mersyfta gjorde man på som nu. Röst lamm-
stök hade man också.

Till jul skulle det också städas inomhus. Man
strödde sand på golvet, och hade enbart på det.
Skurning brukades inte på den tiden.

Det minns jag inte, att de hade julgran. Men
det kom ju till senare.

Julspöket gick omkring, det kunde ofta vara
flera julspöken tillsammans. De var klädd i långa
klänningar och höga hattar och hade maskor för ansikten.
Det var vid kullenslutningen.

Vid jantiden på vintern skulle man se
till julboken. På den tiden (vil i slutet av 1800-talet?)

eller man inte i kyrkan. När man levde hem från
julettan, skulle man lämna fröt, för du som kom fröt hem,
han skulle få in sin slände fröt. Minneste så
jag då talade om något sådant.

När jag [h.f.] var 18 år, visade jag med 65
skuff. i Långvåg. Allting visade hemma för säng-
kläder och linne. T.o.m. härtälken visade man och
vållharvatten och sådant. På den tiden sysslade man
inte mycket med bondarbeten och kunde delesat och
gjorde filiarbeten. Bredt syttor gjordes man också. När
en vis var nedtagen, var det bara att sätta upp en
ny. Gubarna, som man gjorde skulle alltid vara
skärpta, innan de användes.

Så berättas också. När fröt var färdigt skulle
linet tas. Det skulle rygas och dras och ligga på marken.
Det skulle det ligga, det skulle kullas, så att

ACC. N:R M. 9401:4.

4
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Det blev skönt. Redan skulle det brytas. Karlarna fick
vaka vara med och arbeta med linnet. Det är det yftent
av linnet, som duger. Nu är lottan skulle man få, som
redan skulle läsas och spinnas.

Allt beordras också. Det skulle kallas och kallas.
Man måste ha låta kasta till, men till linnet
kunde man ha grövre. Många brytare släcka till
fabriker, och det fick de det ja gjort så fint så.

När man läser, så ser man goddag eller
god eftermiddag. Bara en side för och mor till sina
färdor.